

Kommunalraadens Bøtum ikke er til nogen væsentlig Nytte, naar Politimesteren har Afgjørelsen. Hvad dernæst angaar Tilbagebetaling af Lilladelse, tror jeg, at Kommunalraadens Delagtighed i saa Henseende, saaledes som den er ordnet i Lovforlaget, er til Skade. Tilbagebetalingen burde i alt Fald henlægges enten det ene eller andet Sted, ellers vil det formaal, man tilsigter, neppe naas; Grundene findes anførte i Betænkningen. — Jeg skal nu i Henhold til mit tidligere Anførte tillade mig at anbefale til Vedtagelse Ændringsforlaget under Nr. 1, hvoraf vil følge, at den hele Sag dermed er afgjort saaledes, at overalt i Landet kan direkte ifølge Lovens Ingen længer drive Fæstemandsføretninger uden Lilladelse. Hvad de andre Ændringsforslag angaar, har den høitærede Justitsminister ikke udtalt sig mod noget af dem; det eneste, som han ikke fuldstændig kan tiltræde, er ikke synbesligt vigtigt, det er Ændringsforlaget Nr. 4 til § 3. Saa Meget turde jeg dog overfor en Uttring fra den høitærede Justitsministers Side sige, at det Lyende, der med Hensyn til Indgaaelsen af et Lyendeforhold i Indlandet bliver bedraget af en Fæstemand, vel ikke er saa uheldig stillet som det Lyende, der ved Indgaaelse af Lyendeforhold i Udlandet bedrages paa samme Maade; men de, der særdes i Politilivet, ville vide, at der gennem Fæstemænd foregaar en Del Engagementer, som det er særlig ønskeligt at beskytte det gode Lyende imod.

Jessen: Jeg skal fatte mig meget kort for ikke at tale ærede Medlemmer ud af Salen. Jeg skal blot bemærke, at jeg erkjender fuldkommen, at den høitærede Minister har Ret, naar han sagde, at der var ikke stor Fare paa Jærde, om man vedtog det første Ændringsforslag eller ikke. Jeg tillægger overhovedet ikke hele dette Afsnit af Lovens en saadan Betydning, at jeg skulde være Frygt for nogen stor Fare, om man vedtog det i en Stikfælde, som jeg anser for lidet heldig, men jeg vil blot gøre det Spørgsmaal til den høitærede Minister, hvorledes han vel tror, at en Politimester vil være stillet i det Tilfælde, at han har gjort en Indstilling om, at en Fæstemand skal afskediges, og Amtsrådet da erklærer: Nei, lad den Fæstemand beholde sin Bestilling. Det forekommer mig dog, at det vilde være et meget ubilligt Forslangende, at denne Politimester derefter skulde føre noget Tilsyn med en saadan Fæstemand eller bryde sig om, hvad der saa skete; han vil med god Grund kunne sige: Det er Amtsrådets Sag at passe derpaa; jeg har gjort min Pligt ved at sige, at han skulde afskediges; men Amtsrådet har jo villet beholde ham. Jeg anser dette for en lille Fare, ingenlunde nogen stor. Jeg vil derhos bemærke til det ærede Medlem (Hauerstev), som talte om den kommunale Selvstyrelsestank og fik den bragt i Anvendelse paa Fæstemændene, at vi ere jo saa vant til, især om Sommeren i Keise-

tiden, at høre disse folkelige Selvstyrelsestanker og den kommunale Selvstyrelsestankes fivire os om Øvrerne, og de gjøre ogsaa til visse Tider et vist Indtryk; men naar disse store Selvstyrelsestanker blive bragte i Forbindelse med Fæstemandsvalg, saa forekommer det mig, at de efterhaanden blive lidt komiske.

Mourier-Petersen: Jeg vil blot bemærke, at, efterat jeg har hørt den ærede Ordførers sidste Foredrag, erkjender jeg, at der er Noget, der taler for Ændringsforlaget under Nr. 1, og jeg skal derfor stemme for det. Jeg hævder frendeles, at der efter min Mening ikke er Trang til disse Fæstemænd paa Landet; men saaledes som Ændringsforlaget er affattet, vil der jo heller ikke blive Fæstemænd paa Landet undtagen efter en særlig Bestemmelse og under Kontrol, og jeg kan altsaa for saa vidt ikke have Noget imod at stemme derfor. Hvad Ansættelse af Fæstemænd angaar, da fastholder jeg, hvad jeg tidligere har bemærket, nemlig, at jeg ikke anser denne Blanding af de to forskjellige Autoriteter for at være heldig. Jeg kan egentlig ikke indse, at de kommunale Autoriteter skulde have mere med denne Sag at gjøre end i det Høieste at bestemme, hvor og hvormange Fæstemænd der skal være i en Kreds. Om man vil lade dem beholde denne Myndighed, skal jeg lade staa hen; men jeg finder det ikke heldigt, at de skulde erklære sig angaaende Udnævnelser, og ligeledes finder jeg det ikke heldigt — hvad den ærede foregaaende Taler gjorde opmærksom paa —, at den endelige Tilbagebetaling af den giuene Lilladelse skal være afhængig af det kommunale Raads Afgjørelse. Jeg vilde som sagt have foretrukket, at det ubelukkende var lagt i Politimesterens Haand; men forøvrigt skal jeg indrømme, at dette lille Afsnit og den Reform, som her tilsigtes i Lyendeforholdet, i mine Lanker ikke har stor Betydning.

Rieger: Jeg vil blot tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke paany vil tage Spørgsmaalet om Afskedigelsen under Overveielse, og om det ikke maatte se sig istand til, — helst naturligtvis med Justitsministerens Billigelse og i Overensstemmelse med ham — at forelægge Thinget et Forslag, hvorved vi kunde komme bort fra den Form, som nu foreligger, thi jeg kan ikke negte, at den synes mig at være meget uheldig baade af principielle og praktiske Grunde. Jeg har aldrig havt den Ære at være Politimester, hvorimod jeg nok har havt Sæde i kommunale Raad; men det staar for mig, som om det maatte være en yderst ubehagelig Stilling for en Politimester — og det især i en lille Kommune —, dersom han benytter sin Suspensionsret, og Byrådet i Kjøbstaden saa hæver Suspensionsrettet og gjenindsætter Fæstemændene. Dersom man ikke vil gaa ind paa at lægge den endelige Afskedigelse